

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 367/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť maloletého M. K., maloletého R. K. a maloletého R. K., všetci bytom K., zastúpených zákonnými zástupcami Ing. Z. K., K., a Ing. J. K., K., právne zastúpených JUDr. A. K., K., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1, čl. 21, čl. 41 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a sťažnosť Ing. Z. K., K., a Ing. J. K., K., právne zastúpených JUDr. A. K., K., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 21, čl. 41 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upovedomením Vyššej vojenskej prokuratúry v Trenčíne o spôsobe vybavenia č. k. Vn 68/08-11 z 30. mája 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť maloletého M. K., maloletého R. K. a maloletého R. K., zastúpených zákonnými zástupcami Ing. Z. K. a Ing. J. K., a sťažnosť Ing. Z. K. a Ing. J. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. augusta 2008 doručená sťažnosť maloletého M. K., maloletého R. K. a maloletého R. K., všetci bytom K., zastúpených zákonnými zástupcami Ing. Z. K., K., a Ing. J. K., K. (spolu ďalej len „sťažovatelia v 1. až 3. rade“), ktorou namietali porušenie základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1, čl. 21, čl. 41 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), a sťažnosť Ing. Z. K., K., a Ing. J. K., K. (všetci spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základných práv zaručených v čl. 21, čl. 41 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 8 dohovoru upovedomením Vyššej vojenskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len „vyššia vojenská prokuratúra“) o spôsobe vybavenia č. k. Vn 68/08-11 z 30. mája 2008.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovatelia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne listom z 3. júla 2007 oznámili Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Košice – Juh (ďalej len „OO PZ“), že súdny exekútor JUDr. A. Á. (ďalej len „súdny exekútor“) ich *„mieni... požiadať o súčinnosť pri vstupe do... nehnuteľnosti“* za účelom vyhotovenia znaleckého posudku na účel predaja tejto nehnuteľnosti na dražbe. Pretože sťažovatelia tento vstup považujú za *„nedôvodný... a v rozpore so zákonom“*, žiadali, aby sa OO PZ zdržalo *„akejkoľvek súčinnosti pri nezákonnom zásahu a vstupe do súkromného majetku“*. Následne 27. augusta 2007 podali sťažovatelia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne Okresnej prokuratúre Košice II trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu súdnym exekútorom a ďalšími osobami. Z upovedomenia Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Východ, Košice ČVS: PPZ-110/BPK-V-2007 z 15. novembra 2007 adresovaného právnej zástupkyňi sťažovateľov vyplýva, že časť trestného oznámenia smerujúca proti súdnemu exekútorovi bola odovzdaná na ďalšie konanie Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru

Košice a časť trestného oznámenia smerujúca proti konaniu príslušníkov OO PZ bola odovzdaná na ďalšie konanie Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, sekcii kontroly a inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby Košice (ďalej len „ministerstvo“). Uznesením ministerstva ČVS: SKIS-269/IS-4-SV-2007 z 3. decembra 2007 bolo trestné oznámenie sťažovateľov (v časti smerujúcej proti konaniu príslušníkov OO PZ, pozn.) odmietnuté. Sťažovatelia z dôvodu nespokojnosti s vybavením trestného oznámenia podali 28. decembra 2007 proti uzneseniu ministerstva sťažnosť. Uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov (ďalej len „vojenská obvodná prokuratúra“) sp. zn. Opn 493/07 z 18. januára 2008 bola sťažnosť sťažovateľov z 28. decembra 2007 zamietnutá s odôvodnením, že sťažnosť nie je dôvodná. Sťažovatelia 28. februára 2008 podali generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) návrh na zrušenie uznesenia vojenskej obvodnej prokuratúry, ktorý ho postúpil na vybavenie vyššej vojenskej prokuratúre. Vyššia vojenská prokuratúra návrh sťažovateľov po preskúmaní postupu vo veci konajúcich orgánov činných v trestnom konaní upovedomením o spôsobe vybavenia č. k. Vn 68/08-11 z 30. mája 2008 okrem nekonania polície po telefonáte na tiesňovú linku ako nedôvodný odložila.

Podľa sťažovateľov predmetným upovedomením vyššej vojenskej prokuratúry došlo k porušeniu základných práv sťažovateľov v 1. až 3. rade zaručených čl. 20 ods. 1 ústavy a k porušeniu základných práv sťažovateľov zaručených v čl. 21, čl. 41 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 8 dohovoru.

Na základe uvedených skutočností sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Práva sťažovateľov v 1. - 3. rade zaručené podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, Podnetom na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora - upovedomenie Vyššej vojenskej prokuratúry Trenčín, o spôsobe vybavenia, zo dňa 30. 5. 2008, sp. zn. Vn 68/08-11, porušené boli.

Práva sťažovateľov v 1. - 5. rade zaručené podľa čl. 21 Ústavy SR, čl. 41 ods. 1 Ústavy SR, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 8 Európskeho dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd, Podnetom na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora

-upovedomenie Vyššej vojenskej prokuratúry Trenčín, o spôsobe vybavenia, zo dňa 30. 5. 2008, sp. zn. Vn 68/08-11, porušené boli.

Ústavný súd SR zrušuje Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora - upovedomenie Vyššej vojenskej prokuratúry Trenčín, o spôsobe vybavenia, zo dňa 30. 5. 2008, sp. zn. Vn 68/08-11 a vec vracia porušovateľovi na nové konanie a rozhodnutie.

Ústavný súd SR zakazuje porušovateľovi pokračovať v porušovaní namietaných základných práv sťažovateľov v 1. - 5. rade.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľom v 1. - 5. rade finančné zadostučinenie vo výške po 10 000,- Sk pre každého sťažovateľa.

Porušovateľ je povinný nahradiť sťažovateľom v 1. - 5. rade na účet ich právneho zástupcu trovy konania vo výške 27 310,- Sk.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania

Predmetom sťažnosti sťažovateľov je tvrdenie o porušení označených základných práv zaručených ústavou a práva zaručeného dohovorom upovedomením vyššej vojenskej prokuratúry o spôsobe vybavenia č. k. Vn 68/08-11 z 30. mája 2008.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 153/2001 o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) podnet možno podať ktorejkoľvek prokuratúre.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre).

Podľa § 40 ods. 1 zákona o prokuratúre generálna prokuratúra je ústredný štátny orgán a najvyšší orgán prokuratúry nadriadený ostatným orgánom prokuratúry.

Podľa § 54 ods. 2 zákona o prokuratúre na účely konania podľa tohto zákona alebo osobitného zákona a na vybavovanie podnetu sa nadriadeným prokurátorom rozumie generálny prokurátor, ak ide o vyššieho vojenského prokurátora.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti zistil, že sťažovatelia pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nevyčerpali iné právne prostriedky, ktoré im zákon na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje.

Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažovatelia ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu mali využiť iný právny prostriedok, ktorý im zákon na ochranu ich práv účinne poskytuje, v danom prípade opakovaný podnet generálnemu prokurátorovi. Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov v celom rozsahu ako neprípustnú podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Pretože sťažnosť sťažovateľov bola odmietnutá ako celok, neprichádzalo do úvahy rozhodovanie o ďalších požiadavkách sťažovateľov (zrušenie upovedomenia vyššej vojenskej prokuratúry, priznanie finančného zadosťučinenia a náhrady trovy konania), ktoré sú viazané na vyslovenie porušenia základného práva alebo slobody.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2008